

Kúria végzése

Az ügy száma: Bfv.II.690/2022/10.
A határozat szintje: felülvizsgálat
A tanács tagjai: Dr. Somogyi Gábor, a tanács elnöke
Dr. Boros Tibor, előadó bíró
Dr. Harangozó Attila, bíró
Dr. Demeter Zsuzsanna, bíró
Dr. Metzing Márton, bíró
Az eljárás helye: Budapest
Az eljárás formája: tanácsülés
Az ülés napja: 2023. április 6.
Az ügy tárgya: közokirat-hamisítás büntette és más bűncselekmények
Terhelt: ...
Elsőfok: Budaörsi Járásbíróság, 7.B.657/2014/58., ítélet, tárgyalás,
2018. május 8.
Másodfok: Budapest Környéki Törvényszék, 4.Bf.897/2018/7., ítélet, nyilvános
ülés, 2019. március 20.
Harmadfok: -
Az indítvány előterjesztője: a terhelt
Az indítvány iránya: a terhelt javára

Rendelkező rész

A Kúria a közokirat-hamisítás büntette és más bűncselekmények miatt a terhelt ellen folyamatban volt büntetőügyben a terhelt által előterjesztett felülvizsgálati indítványt elbírálva a Budaörsi Járásbíróság 7.B.657/2014/58. számú, valamint a Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság 4.Bf.897/2018/7. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A Kúria végzése ellen fellebbezésnek vagy felülvizsgálatnak nincs helye, és ebben az ügyben az indítvány előterjesztője, valamint más jogosult azonos tartalommal újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

Indokolás

[1] **I.** A Budaörsi Járásbíróság a 2018. május 8-án kihirdetett 7.B.657/2014/58. számú ítéletével a terheltet – a távollétében megtartott tárgyaláson – bűnösnek mondta ki 6 rendbeli közokirat-hamisítás büntetében [Btk. 342. § (1) bekezdés a) pont], 68 rendbeli közokirat-hamisítás előkészületének vétségében [Btk. 342. § (1) bekezdés a) pont, (2) bekezdés], 847 rendbeli készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés büntetében [Btk. 393. § (1) bekezdés b) pont, (2) bekezdés]. Ezért őt – mint visszaesőt, halmazati büntetésül – 2 év 8 hónap börtön fokozatú szabadságvesztésre és 5 év kiutasításra ítélte azzal, hogy a terhelt a szabadságvesztésből feltételes szabadságra nem bocsátható, továbbá elrendelte a Bajai Városi Bíróság 16.Bk.89/2012/3. számú határozatával kiszabott 1 év 3 hónapi – eredetileg végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett – börtönbüntetés végrehajtását.

[2] Az ítélet ellen a terhelt védője enyhítésért, az ügyészség súlyosítás végett jelentett be fellebbezést. Az ellentétes fellebbezések nyomán eljáró Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság a 2019. március 20-án kelt 4.Bf.897/2018/7. számú ítéletével az elsőfokú ítéletet megváltoztatta; mellőzte a terhelt visszaesői minőségére való utalást, illetve megállapította, hogy a terhelt a kiszabott szabadságvesztés büntetésből legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Egyebekben – a bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezés megváltoztatása, a bűnjeleket érintő rendelkezés helyesbítése mellett – az elsőfokú bíróság egyéb rendelkezéseit helybenhagyta.

[3] Az elítélt kérelmére a Budapest Környéki Törvényszék a 2020. július 13-án meghozott 5.Bpi.536/2020/5. számú végzésével – a Be. 637. § (1) bekezdés g) pontja alapján – a jogerős ítélet ellen perújítást rendelt el, figyelemmel arra, hogy az alapügyet a távollévő terhelttel szemben fejezték be. A Budaörsi Járásbíróság a 4.B.13/2021/44. számú, 2021. október 20-án kihirdetett végzésével a terhelt által kezdeményezett perújítást elutasította. A végzés ellen a terhelt és védője az alapügyben hozott ítélet hatályon kívül helyezése és a kiutasítás mellőzése végett jelentett be fellebbezést. A fellebbezés alapján eljáró Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság a 2022. április 8-án meghozott 3.Bf.845/2021/19. számú végzésével az elsőfokú végzést helybenhagyta.

[4] **II.** A terhelt a bíróság jogerős ügydöntő határozata, valamint a perújítás elutasítása tárgyában hozott határozata ellen is – a Kúriára 2022. június 14-én érkezett – felülvizsgálati indítványt terjesztett elő, a Be. 649. § (1) bekezdés b) pontjára hivatkozva.

[5] A terhelt indítványának indokolásában előadta, hogy az alapügyben, illetve a perújítás tárgyában hozott határozatok is megalapozatlanok. Az ügyben eljáró bíróságok a bűncselekmény törvénysértő minősítése miatt, valamint a Btk. más szabályának megsértése miatt szabtak ki törvénysértő büntetést. Az anyagi és eljárásjogi szabályok megsértése mellett az eljáró bíróságok megsértették Magyarország Alaptörvényének XXIV. és XXVII. cikkét, valamint Az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én kelt Egyezmény és az ahhoz tartozó nyolc kiegészítő jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló 1993. évi XXXI. törvény 6. és 13. cikkét.

[6] A terhelt sérelmezte, hogy sérült a tisztességes eljáráshoz való alapvető joga. A tisztességes eljárás a jogbiztonság alapkövetelményéből levezethető olyan abszolút jog, amellyel szemben nem létezik mérlegelhető más alapvető jog, mert már maga is mérlegelés eredménye. A bíróság érvelésének gerincét a vád és az ügyészi álláspont alkotta, az érvkészlet egyoldalú használata a bűnösség bizonyítását szolgálta a tényleges mérlegelés helyett. A beszerzett szakvélemény alapjául szolgáló vizsgálatok körülményei nem ismeretesek, az alkalmazott módszerek aggályosak és nem teljes körűek, ezért kiegészítésük lett volna indokolt.

[7] A terhelt utalt arra, hogy Magyarország Alaptörvénye támogatja a családokat és az összetartozást hirdeti a határon túli magyarsággal az eltérő állampolgárságú szülők esetében is. Helytelen a terhelt és édesanyja állampolgárságával kapcsolatos okfejtés, a kiutasítás megalapozatlan és felülírja a családi köteleket oltalmazó alaptörvényt és nemzeti hitvallást. A terhelt kiutasításának alapvető jogot súlyosan sértő akadálya van, amely teljesen ellentétes Magyarország családok védelmét célzó intézkedéseivel és törekvéseivel.

[8] Ennek alapján a terhelt arra tett indítványt, hogy a Kúria a felülvizsgálattal támadott határozatokat változtassa meg és hozzon a törvénynek megfelelő határozatot.

[9] A Legfőbb Ügyészség a BF.804/2022/2. számú átiratában a felülvizsgálati indítványt részben kizártnak, részben alaptalannak tartotta. A felülvizsgálati indítványnak a bizonyítási eszközt, a szakértői véleményt támadó része törvényben kizárt. A felülvizsgálati indítvány konkrét érveket nem tartalmaz azzal kapcsolatban, hogy melyik cselekmény minősítését és miért tartja törvénysértőnek. A felülvizsgálati ok pusztá felhívása az arra vonatkozó érvek kifejtése nélkül szintén a törvényben kizárttá teszik a rendkívüli perorvoslatot.

[10] A beszerzett adatok és a jogerős ügydöntő határozatban rögzített személyi körülmények szerint nem merült fel olyan körülmény, amely alapján a Btk. 59. § (4) bekezdésében írt akadálya lett volna a kiutasítás alkalmazásának. A terhelt nem rendelkezik magyar állampolgársággal, legalább tíz évi, jogszerű magyarországi tartózkodása nem igazolható, nem él élettársi kapcsolatban, gyermekeivel sem, elfogása előtt külföldön dolgozott.

[11] Mindezekre tekintettel a Legfőbb Ügyészség arra tett indítványt, hogy a Kúria a Be. 662. § (1) bekezdés a) pontja alapján a sérelmezett ítéleteket hatályában tartsa fenn.

[12] A terhelt a Legfőbb Ügyészség átiratára tett észrevételében kifejtette, hogy lánya, édesanyja és élettársa is magyar állampolgár, ő maga pedig 2007 óta él Magyarországon. Csatolta az élettársaként megjelölt személy 1 befogadó nyilatkozatát is.

[13] **III.** A felülvizsgálati indítvány nem alapos.

[14] 1. A felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, amely a Be. 648. §-a értelmében kizárólag a bíróság vádról rendelkező jogerős ügydöntő határozata ellen, és a Be. 649. §-ában megjelölt anyagi és eljárási okokból vehető igénybe. A felülvizsgálati okok törvényben meghatározott köre nem bővíthető, az ott meghatározottakon kívül más okból felülvizsgálatnak nincs helye.

[15] A Kúria előjáróban rögzíti, hogy a Be. 648. §-ában írt vádról rendelkező jogerős ügydöntő határozat az a bírósági határozat, amely végleges, mindenkire kötelező döntést tartalmaz a vádról, illetve a terhelt büntetőjogi felelősségéről, a büntetőjogi következményekről vagy ezek hiányáról [Be. 456. § (1) bekezdés első mondat]. A perújítási indítványt elutasító végzés ennek a feltételnek nem felel meg; következménye, hogy az alapügyben hozott határozat érintetlen marad, sem a tartalma, sem jogereje nem változik. Ezért a perújítási indítványt akár megengedhetlensége okán, a Be. 644. § (6) bekezdése alapján, akár érdemi alaptalansága folytán, a Be. 647. § (2) bekezdés a) pontja alapján elutasító végzés nem a vádról rendelkező ügydöntő határozat, így ellene nincs helye felülvizsgálatnak (BH 2020.264., BH 2012.7., BH 2010.5.II., BH 2006.352., BH 2002.429., BH 1994.475.I.).

[16] Ekként a terhelt indítványa csak az alapügyben hozott jogerős ügydöntő határozat ellen értelmezhető (Budaörsi Járásbíróság 7.B.657/2014/58., Budapest Környéki Törvényszék 4.Bf.897/2018/7.).

[17] 2. Ezt követően a Kúria vizsgálta, hogy az indítványban kifejtettek valamely törvényes felülvizsgálati oknak megfelelnek-e.

[18] Felülvizsgálatnak a bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen a büntető anyagi jog szabályainak megsértése miatt helye van [Be. 648. § a) pont]. Az indítványban megjelölt Be. 649. § (1) bekezdés b) pont ba) alpontja alapján a büntető anyagi jog szabályainak megsértése miatt felülvizsgálati indítvány terjeszthető elő, ha a bíróság a bűncselekmény törvénysértő minősítése miatt, vagy a Btk. más szabályának megsértésével szabott ki törvénysértő büntetést.

[19] Kétségtelenül a terhelt indítványa szó szerint tartalmazza a fenti törvényhely szövegét, a téves minősítés és az abból fakadó törvénysértő büntetés mibenlétét azonban nem jelölte meg, így nem tért ki rá, hogy a terhelt melyik terhére rótt bűncselekmény minősítését és miért tartja tévesnek, álláspontja szerint mi a helyes minősítés és ez mennyiben érinti a kiszabott büntetést. A felülvizsgálati indítvány tehát nem tartalmaz arra nézve érveket, hogy a terhelt a terhére rótt bűncselekmények minősítését mennyiben tartja tévesnek, azokkal kapcsolatban mit sérelmez. Önmagában a törvény rendelkezése megisméltésével nincs helye felülvizsgálatnak (BH+ 2008.105.). E jogeset indokolásában a Legfelsőbb Bíróság már általános érvennyel fogalmazta meg, hogy önmagában – azt alátámasztó adatok, tények, indokok hiányában – pusztán a felülvizsgálat törvényi okára hivatkozással a felülvizsgálatnak nincs helye. Másként fogalmazva: kizárólagosan a felülvizsgálat elvont megengedhetőségi feltételére hivatkozó, de az azt alátámasztó konkrét okot nem tartalmazó, vagyis meg nem indokolt indítvány bármely megengedhetőségi feltétel esetében a törvényben kizárt. Az ítélezési gyakorlat töretlenségét mutatja, hogy mindezt a Kúria is megerősítette (BH 2018.42. [18]-[19]) azzal a summázattal, hogy a valamely felülvizsgálati ok pusztá megemlézése, a törvényszöveg megisméltése nem ad alapot érdemi felülvizsgálati eljárás lefolytatására, az ilyen indítvány a törvényben kizárt.

[20] 3. Ugyanakkor az indítvány azon kifogása, miszerint a bíróság jogerős ítéletében a terhelttel szemben törvényi kizáró ok ellenében szabott ki kiutasítás büntetést, már megfelel a felülvizsgálat feltételeinek; a Be. 649. § (1) bekezdés második fordulat b) pont ba) alpontja alapján ugyanis valóban felülvizsgálati ok, ha a bíróság a Btk. más (azaz a téves minősítésen kívül eső) szabályának megsértése miatt szabott ki törvénysértő büntetést.

[21] Mindemellett a felülvizsgálat általános korlátja, hogy a felülvizsgálati indítványban a jogerős ügydöntő határozat által megállapított tényállás nem támadható [Be. 650. § (2) bekezdés]. Ezzel összhangban a Be. 659. § (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok ismételt egybevetésének, eltérő értékelésének, valamint bizonyítás felvételének nincs helye, a felülvizsgálati indítvány elbírálásakor a jogerős ügydöntő határozatban megállapított tényállás az irányadó.

[22] Következésképp a Kúria nem vizsgálhatta az alapügyben eljáró bíróságok a terhelt személyi körülményeire vonatkozó ténymegállapításainak megalapozottságát és nem vehette figyelembe a terheltnek a felülvizsgálati eljárásban tett állításait. Kizárólag azt vizsgálhatta, hogy a jogerős ítéletben megállapítottak alapulvételével sértett-e mérlegelést nem tűrő, kötelező büntető anyagi jogi szabályt a bíróság, amikor a terheltet kiutasításra is ítélte; azaz – a jogerős ítéleti tényállás alapján – törvényi kizáró ok ellenében történt-e a terhelt büntetésre ítéltése.

[23] Nem sértettek azonban törvényt az eljáró bíróságok, amikor a terhelttel szemben kiutasítást szabtak ki.

[24] A terheltnek felrótt bűncselekménynek az irányadó tényállás szerinti elkövetésekor (2013. június-augusztus), valamint az elsőfokú ítélet meghozatala (2018. május 8.) és a másodfokú határozat meghozatala (2019. március 20.) időpontjában a Btk. 59. § (1)-(3) bekezdése egyaránt a következő, változatlan szöveggel volt hatályban:

(1) Azt a nem magyar állampolgár elkövetőt, akinek az országban tartózkodása nem kívánatos, Magyarország területéről ki kell utasítani. A kiutasított köteles az ország területét elhagyni, és a kiutasítás tartama alatt nem térhet vissza.

(2) Nem utasítható ki az, aki menedékjogot élvez.

(3) A szabad mozgás és tartózkodás jogával, valamint Magyarország területén letelepedettként vagy bevándoroltként tartózkodási joggal rendelkező személlyel szemben kiutasításnak csak olyan bűncselekmény elkövetése miatt lehet helye, amely ötévi vagy azt meghaladó tartamú szabadságvesztéssel büntetendő.

[25] A (4) bekezdés szerinti szabályozás az elkövetés idején az volt, hogy azzal szemben,

a) aki Magyarország területén legalább tíz éve jogszerűen tartózkodik, vagy

b) akinek a családi élet tiszteletben tartásához való joga sérülne, csak tízévi vagy azt meghaladó tartamú szabadságvesztés kiszabása esetén lehet helye kiutasításnak, feltéve, hogy az elkövetőnek az országban tartózkodása a közbiztonságot jelentősen veszélyeztetné.

[26] Az elkövetést követően (2015. szeptember 15-étől, az elbírálás idején is azonosan) a jogszabályhely a b) pont tekintetében úgy változott meg, hogy azzal szemben, aki Magyarország területén jogszerűen tartózkodik és a családi élet tiszteletben tartásához való joga sérülne, csak tízévi vagy azt meghaladó tartamú szabadságvesztés kiszabása esetén lehet helye kiutasításnak, feltéve, hogy az elkövetőnek az országban tartózkodása a közbiztonságot jelentősen veszélyeztetné.

[27] Nem vitás, hogy a családi élet fenntartása kiemelten kezelt érdek. Az Emberi Jogok Európai Egyezményének (a továbbiakban EJEE) az 1993. évi XXXI. törvénnyel kihirdetett 8. cikke rendelkezik a magán- és családi élet tiszteletben tartásához való jogról; eszerint mindenkinek joga van arra, hogy magán- és családi életét, lakását és levelezését tiszteletben tartsák. E jog gyakorlásába a hatóság csak a törvényben meghatározott olyan esetekben avatkozhat be, amikor az egy demokratikus társadalomban, a nemzetbiztonság, a közbiztonság, vagy az ország gazdasági jóléte érdekében zavargás vagy bűncselekmény megelőzése, a közegészség, vagy az erkölcsök védelme, avagy mások jogainak és szabadságainak védelme érdekében szükséges. Ezért a fenti alapelvek védelme érdekében – az Emberi Jogok Európai Bírósága gyakorlatának megfelelően – korlátozható az államnak az a szabadsága, hogy meghatározza: a külföldiek közül kit enged a területére belépni és ott tartózkodni.

[28] Ugyanakkor a közbiztonság fenntartása olyan legitim cél, amelynek elérése – a szükséges arányosság keretei között – indokolhatja a családi élethez való jog korlátozását.

[29] Ennek megfelelően a kiutasítás esetleges alkalmazásának mérlegelése során a törvényi feltételek fennállásán túl a bíróságnak vizsgálni kell az elbírált bűncselekmény jellegét és súlyát, a bűncselekmény elkövetésének körülményeit, a szabadságvesztés büntetés mértékét, az elkövető magyarországi tartózkodásának jogcímét és azt, hogy mióta tartózkodik az országban, az elkövetés és az elbírálás között eltelt időt és az érintett ez idő alatt tanúsított magatartását, és mindenekelőtt családi és személyi körülményeit.

[30] A családi élet tiszteletben tartásának vizsgálata körében jelentősége van annak is, hogy a terheltnek van-e gyermeke, ha igen, milyen korú, illetve, hogy milyen súlyú nehézségekkel kellene a terheltnek szembenéznie, ha egy másik országban folytatná életét.

[31] A fenti körülmények fennállását, illetve hiányát – az Emberi Jogi Bíróság által is vizsgált szempontok alapján – a bíróság állapítja meg mérlegelési körében eljárva. Ennek során kell figyelemmel lennie arra is, hogy a törvénnyel kihirdetett szerződésekből Magyarországra háruló kötelezettségek értelmében a kiutasítás sérti-e a kiutasítandó személy emberi jogait, ezen belül a családi és magánélete tiszteletben tartásához fűződő jogát.

[32] A bíróság ezen mérlegelő tevékenysége tehát nem lehet felülvizsgálat tárgya, az azonban igen, hogy mérlegelést nem tűrő törvényi feltételt sért-e a büntetési nem alkalmazása (Kúria Bfv.II.882/2021/11.).

[33] A kiutasítás alkalmazását kizáró körülmények a felülvizsgálat során a terhelt ügyében nem voltak megállapíthatóak.

[34] A jogerős ítélet a nem magyar állampolgárságú terhelt vonatkozásában azt rögzítette (elsőfokú ítélet 3. oldal), hogy „szakmunkásképző iskolát végzett, szakképzettsége autószerelő. Élettársi kapcsolatban él, kiskorú gyermeke nincs, havi nettó jövedelme 150.000 forint. Vagyontalan. Büntetett előéletű.” A jogerős ítélet tényállása nem tartalmaz olyan adatot, miszerint a terhelt Magyarországon menekült státusszal, a szabad mozgás és tartózkodás jogával, valamint Magyarország területén letelepedettként vagy bevándoroltként tartózkodási joggal rendelkezik, következésképpen itt tartózkodása jogszerűnek lenne tekinthető.

[35] A terhelt családi állapotával kapcsolatos tényeket az eljáró bíróságok figyelembe vették és értékelték, azonban az adott élettársi kapcsolatot nem találták olyannak, mint ami a Btk. 59. § (4) bekezdésében foglalt kizáró okok fennállását megalapozná. A felülvizsgálat szempontjából közömbös, hogy az ítélet jogerőre emelkedését követően a terhelt a bíróság tudomására hozta, hogy a – jogerős ítélet tényállásától eltérően – magyar állampolgárságú kiskorú gyermeke van.

[36] Az irányadó tényállás alapján a Btk. 59. § (4) bekezdés a) pontjában foglalt azon kitétel teljesülése, hogy a terhelt Magyarország területén legalább tíz éve jogszerűen tartózkodik, nem állapítható meg.

[37] A kiutasítás akadályát jelentő, a Btk. 59. § (4) bekezdés b) pontja szerinti feltételek konjunktívák. Az emberi jogok védelmével összhangba hozott büntetőjogi előírás megköveteli a jogszerű tartózkodást, s annak hiányában közömbös annak mérlegelése is, hogy a kiutasítással sérülne-e a terhelt családi élet tiszteletben tartásához való joga.

[38] Az ismertté vált körülmények alapján jutott az elsőfokú bíróság arra a következtetésre, hogy a nem magyar állampolgár terhelt országban tartózkodása nem kívánatos, s ezért a Btk. 59. § (1) bekezdés első mondata szerint Magyarország területéről ki kell utasítani.

[39] A terheltet az eljáró bíróság 921 rendbeli bűncselekmény elkövetésében mondta ki bűnösnek. A terhére rótt bűncselekmény jellege, nagy száma – figyelemmel a többszörösen büntetett előéletére és a felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje alatti elkövetésre is – kétséggkívül alapot adott arra a következtetésre, hogy a terheltnek az országban tartózkodása nem kívánatos. A terheltet egyebekben a Siklósi Városi Bíróság a 2013. május 30-án (a jelen ügy tárgyát képező cselekmények elkövetése előtt) jogerőre emelkedett 4.B.346/2010/48. számú határozatával 3 év kiutasításra is ítélte, így az ezen időponttól Magyarországon illegálisan tartózkodó terhelt esetében a kiutasítás alkalmazása kötelező volt.

[40] A kiutasítással nem sérül a terheltnek a családi élet tiszteletben tartásához való joga, ezért az elkövetéskori Btk. sem kedvezőbb rá nézve.

[41] A Kúria a teljesség érdekében rögzíti, hogy a perújítási eljárásban beszerzett adatok szerint a terhelt sem leszármazással, sem egyéb jogcímen nem szerzett magyar állampolgárságot. A terhelt édesanyja 2011. november 29-én visszahonosítással szerezte meg a magyar állampolgárságot. Mindezek alapján a bíróság kétséget kizáró módon megállapította, hogy a terhelt nem magyar állampolgár.

[42] A 2020. december 07-én megtartott perújítási tárgyaláson a terhelt arra hivatkozással kérte a kiutasítás mellőzését, hogy 13 éve él Magyarországon, magyar állampolgárságú élettársától kiskorú gyermeke is született.

[43] Az Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság ... és ... számú, 2021. január 18-án és január 19-én kelt tájékoztatásai szerint a terhelt 2014. szeptember 02-án kérvényezett menedékjogi kérelmet, amely 2015. június 10-én elutasításra került, így a terhelt nem élvez menedékjogot.

[44] A polgármesteri hivatal anyakönyvi irodája a perújítás során eljáró bíróságnak megküldte a terhelt gyermekének anyakönyvi kivonatát, amely szerint a gyermek 2013-ban született, apjaként a terhelt, anyjaként személy 2 került bejegyzésre.

[45] Az idegenrendészeti hatóság tájékoztatása szerint a terheltre a magyar állampolgár gyermekére való tekintettel sem alkalmazható a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi I. törvény, mivel nem szerzett tartózkodási jogot magyar gyermekére való tekintettel. Az idegenrendészeti hatóság a rendelkezésre álló nyilvántartásokban történt ellenőrzést követően megállapította, hogy a terhelt Magyarországon jogszerű tartózkodásra jogosító engedéllyel több mint 10 éve nem rendelkezik.

[46] A Magyarországon tartózkodó, a korábbi élettárs által gondozott gyermekekkel való kapcsolattartás kérdése nem esik a kiutasítási tilalom tartalmi körébe, és nem hozható összefüggésbe az az EJEE 8. cikkével. Az EJEE 8. cikke is lehetővé teszi, hogy a hatóság a törvényben meghatározott esetekben beavatkozzon a közbiztonság, vagy bűncselekmény megelőzése érdekében. Pusztán az a tény, hogy a terheltnek a bűncselekmény elkövetése után magyar állampolgársággal rendelkező személytől született gyermeke, nem teszi lehetővé a kiutasítási tilalom megállapítását. A Kúria utal arra, hogy a terhelt a Magyarországon való jogszerűtlen tartózkodását a kiutasítását követően több mint egy év elteltével kívánta először rendezni.

[47] Az eljáró bíróság határozott tartamú kiutasítást szabott ki, aminek mértéke szintén törvényes.

[48] A helyes minősítés mellett, a büntetéskiszabás kötelező szabályának megsértése nélkül kiszabott büntetés önmagában nem képezheti a felülvizsgálat tárgyát, így az sem, hogy a bíróságok a büntetéskiszabás során a büntetés célját, a büntetéskiszabás elveit, illetőleg a büntetéskiszabás során értékelhető tényezőkről szóló 56. BK állásfoglalást miként vették figyelembe (BH 2019.158.II., BH 2016.264.II., BH 2012.239., EBH 2011.2387.II.).

[49] Az eljáró bíróságok nem valósítottak meg a Be. 649. § (2) bekezdésében meghatározott eljárási szabálysértést, ilyenre az indítvány sem hivatkozott. A tisztességes eljárás – az Alaptörvényre és az EJEE-re hivatkozó – sérelme nem felülvizsgálatot megalapozó eljárási ok.

[50] A fentiekre tekintettel a Kúria a terhelt felülvizsgálati indítványának nem adott helyt, és a támadott határozatokat – a Be. 660. § (1) bekezdésének főszabálya alapján tanácsulésen – a Be. 662. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta. A Kúria elnöke a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény 10. § (2) bekezdésében foglalt felhatalmazás alapján a Kúria ügyelosztási rendjének IV.6. pontjában jelen ügytípusra öttagú tanács eljárását rendelte el.

[51] IV.A Be. 6. § (4) bekezdése értelmében a Kúria határozatával szemben fellebbezésnek helye nincs; felülvizsgálatát a Be. 650. § (1) bekezdés b) pont második fordulata zárja ki.

[52] A Be. 652. § (6) bekezdése szerint minden jogosult csak egyszer nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a Be. 649. § (3)-(5) bekezdésén alapul. Az említett törvényhely (7) bekezdése szerint felülvizsgálati indítvány ugyanazon tartalommal csak egyszer nyújtható be. A Be. 656. § (4) bekezdése pedig akként rendelkezik, hogy az ugyanazon jogosult által ismételten előterjesztett, illetve az azonos tartalommal ismételten előterjesztett indítványt a Kúria érdemi indokolás nélkül elutasíthatja.

Budapest, 2023. április 6.

Dr. Somogyi Gábor s.k. a tanács elnöke, Dr. Boros Tibor s.k. előadó bíró, Dr. Harangozó Attila s.k. bíró, Dr. Demeter Zsuzsanna s.k. bíró, Dr. Metzing Márton s.k. bíró